

Η ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἡ κυβέρνησις ἡμῶν κατήντησε πλέον τελεία νεωτάτου μηχανισμού *boite à surprises*. Τὰ λαμβάνετε εἰς χεῖρας σας τὰ διαβολικὰ αὐτὰ μηχανήματα, τὰ περιεργάζεσθε, θαυμάζετε τὸ κομψὸν αὐτῶν ἐξωτερικόν, καὶ ἐνῶ προσπαθεῖτε νὰ τὰς ἀνοίξετε διὰ νὰ ἰδῆτε τί εὐμορφὸν περιέχουν, ἐκρήγνυνται αἰφνιδίως μόναι των καὶ σὰς κτυπᾷ τὴν αὐτὴν βιαίως ἡ κίθαρις ἐνὸς ἀνακλύπτοντος τούρκου, ἡ σὰς ἐκβάλλει τὴν γλῶσσαν του περιπαίζων τὴν ἐκπληξίν σας γελωτοποιός, ἡ μορφάζει παρατηρῶν τὴν ὄψιν σας καὶ δεικνύων τοὺς λευκοὺς του ὀδόντας κατὰμαυρος ἀράκης, καὶ σὰς ἀναγκάζουν νὰ κάμετε τὸ κωμικώτερον ἐκεῖνο τῶν κινήματων, τὸ τοῦ ἐξαφνιζομένου ἀνθρώπου. Τὸ αὐτὸ ἀπαράλλακτον κίνημα δὲν θὰ ὑπῆρξεν ἀναιμικῶς ἀνθρώπος, ὅστις νὰ μὴ ἔκαμεν ἐν Ἑλλάδι τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐδημοσιεύθη τὸ περὶ συγκλήσεως τῆς βουλῆς διάταγμα, εἰκοσιτέσσαρας μόλις ὥρας μετὰ τὸ περὶ προσκλήσεως τῶν δύο νέων ἡλικιῶν τῆς ἐφεδρείας. Ὑπὸ τὴν κατεσκληκυῖαν μορφήν τοῦ σώματος αὐτοῦ νομίζετε δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπολείπεται ἡ ἐλάχιστη πλέον ἰκμὴς ζωῆς, ὅτι τὴν ἐπίδερμίδα ἀπὸ τοῦ ὅσπου δὲν χωρίζει οὐδεμίαν τολμηρὰ προεξοχὴ μὴ, ὅτι τὰ νεῦρα κατήντησαν κλωσταὶ ἐπικίνδυνον νὰ διαρραγῶσιν εἰς τὴν ἐλάχιστην ἔντασιν, καὶ ἀπορεῖτε ὅταν ἀνακαλύπτετε ὅτι ὑπὸ τὸ εὐθραυστον καὶ λεπτοφυὲς αὐτὸ περίβλημα ὑπολανθάνει ῥώμη Κουταλιανοῦ καὶ ἰσχύς Θεοδώρου Γεωργίου, ὅτι αἱ ἰγνύες εἶναι σιδηραῖ, ὅτι τὸ στέρνον δύναται ν' ἀνθέξῃ εἰς τὴν μεγαλειέραν πίεσιν καὶ ὅτι ἡ πυγμὴ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς κρανιοθραύστης.

Τίς θὰ ἐπίστευε πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὅτι ὁ τὴν ἀπόλυτον ἀκίνησιάν ὡς τὸ χάλλιστον τῶν ὄσων ἔχει νὰ κάμῃ πρεσβέων ἰνδὸς φακίρης, ὁ βραχυμὴν ὁ ἀναμμένων ἐν διαρκεί τοῦ στερεώματος θεωρεῖ ὅπως ἡ ἐξ ὕψους πρόνοια τῷ δείξῃ τὸν δρόμον τῆς ζωῆς, ὁ πρὸ τῶν θυρῶν τῶν ναῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ ἐξηπλωμένος μουσουλμάνος ἐπαίτης, ὃν καὶ ἂν πατήσῃ καὶ ἂν λακτίσῃ καὶ ἂν συντριψῇ τις δὲν μετασάλευει, τῶν ὁποίων τὰς ιδέας καὶ τὰς στάσεις ἐφαίνετο ὀριστικῶς ἀποφασίσασα νὰ μιμηθῇ ἡ κυβέρνησις, θὰ ἐξετινάσσετο αἰφνης τόσον βιαίως τοῦ ληθάργου του καὶ θὰ συνεκίνηι ὡς δι' ἡλεκτρισμοῦ καὶ ὅλον τὸ ἔθνος ἐκπληκτον; Ἡ προσκλήσις τῆς ἐφεδρείας ἤρκει πληρέστατα πρὸς τοῦτο· ἀλλὰ δὲν ἤρκεσθι καὶ εἰς αὐτήν, καὶ ἡ σύγκλησις τῆς βουλῆς ἦλθε νὰ ἐμβάλλῃ εἰς νέαν ταραχὴν τὰ πνεύματα καὶ εἰς νέαν δοκιμασίαν τὰς ψυχάς. Τί τὴν θέλει ὅπου τὴν ἔφερε; Τί σχέσιν ἔχουν πρὸς ἄλληλα τὰ δύο μέτρα; Ὅσῳ προσεγγίζει ἡμᾶς εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐνεργείας τὸ πρῶτον, τόσῳ δὲν μᾶς ἀπομακρύνει τὸ δεύτερον; Μήπως τὸ κάμνει διὰ νὰ πέσῃ; Θὰ γείνη (τὸ αἰώνιον ἐκεῖνο κατηραμένον ἐρώτημα τὸ ὅποιον τόσον καιρὸν εἰχομεν εὐτυχῶς παύσῃ νὰ ἀκούωμεν) θὰ γείνη ἄρα γε ἀπαρτία; Θὰ τὸν πολιεῖσῃ ὁ Τρικούπης; Θὰ τὸν ὑποστηρίξῃ ὁ Σωτηρόπουλος; Θὰ διαρκέσῃ τάχα πολὺ ἡ σύνοδος;

Τὰ ἐρωτήματα ταῦτα ἐννοεῖται ὅτι πάντες τὰ προβάλουσιν, οὐδεὶς ὁμῶς ἀπαντᾷ. ἥκιστα δὲ πάντων ἡ κυβέρνησις, μέγας Ἀρποκράτης πεφιμωμένος τὸ στόμα διὰ τῶν ἰδίων του δακτύλων. Τί ἀνάγκην ἔχει αὐτὴ νὰ δίδῃ τὴν ἐξήγησιν τῶν μυστηρίων τῆς; Προτύτερα τὴν κατηγάρουν ἀδιακόπως ὅτι ὠμίλει πολὺ καὶ ἐπραττεν ὀλίγον· εἰς ἀντεκδίκησιν καὶ αὐτὴ τὴν πρᾶττει, καὶ μάλιστα ἐκ τοῦ ἀπροσδοκῆτου, καὶ ἐλάχιστα λέγει περὶ τῶν πράξεων τῆς, συγχύζουσα τοὺς εὐαισθητοὺς, ἐξοργίζουσα τοὺς εὐεξάπτους, διακόπτουσα τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν σκεπτικῶν καὶ ταρασσουσα ἐν γένει τὴν μεγάλην αὐτὴν νευρικήν, ἥτις καλεῖται κοινὴ γνώμη. Οἱ δὲ μεμνημένοι λέγουσιν ὅτι πρὸς τοῦτο ἡ *boite à surprises*

περικλείει πολλὰς ἄλλας ἀκόμη ἐκπλήξεις: ἐκποίησιν μοναστηριακῶν κτημάτων, καταναγκαστικὸν δάνειον, αὐξήσιν τοῦ ὀρίου τῶν στρατευσίμων ἡλικιῶν, προσκλήσιν ὑπολειπομένων σειρῶν ἐφεδρείας, σύγκλησιν ἐθνοφρουρᾶς, καὶ ἄλλα καὶ ἄλλα.

Τόσῳ τὸ καλλίτερον! Ἀπαξ εἰσελθούσα εἰς τὴν ὁδὸν τῶν προσκλήσεων καὶ τῶν συγκλήσεων, ὑπάρχει ἐλπίς ὅτι θὰ παύσῃ πλέον τὰς παρακλήσεις, τὰς ἐγκλίσεις καὶ τὰς ἀντεγκλήσεις, καὶ θὰ κατορθώσῃ ἴσως νὰ φθάσῃ καὶ εἰς μίαν λύσιν.

Κράκ

ΑΣΜΑ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὡς πότε, παλληκάρια, νὰ ζῶμεν ὅτ' ἀ στενὰ
καὶ ὁ θοδωρῆς νὰ χάσκη καὶ νὰ μᾶς τυραννᾷ;
ἢ μέραις νὰ διαβαίνουν μετ' ἡς παραγγελταῖς
καὶ ἐμεῖς νὰ ξυνοῦμε πάντα τῆς ἀδελφαις μας κοιλταῖς;

✽

Νὰ τρέχῃ νὰ σ' ἀρπάξῃ καθέννας σταυρωτῆς
ἐκεῖ ὅπου ρεμβάζεις, ἐκεῖ ποῦ περπατεῖς,
καὶ ἐκείναις ἢ τρουμπέταις μετ' ἡς λύσσα νὰ κτυποῦν
καὶ νύκτα καὶ ἡμέρα ταῦτά μ' αὐτὰ τρουποῦν;

✽

Ν' ἀκοῦς προσκλήσεις νέας ὅκτ' ἡλικιῶν,
ὡς ποῦ νὰ μᾶς ἀλλάξουν καὶ πίστιν καὶ θεόν;
Κάλλιο σαράντα χρόνια σκλαβιά καὶ γυλακή,
παρ' ἑξὶ μῆνες τώρα φωτὰ εἰρηνική.

Λοῦρε

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΙΣ ΑΔΙΚΟΥΜΕΝΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Ὁ. ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

Ἐνῶ τὸ ἔθνος πάνοπλον ἐτοιμάζεται νὰ ριφθῇ εἰς τὸν μέγαν ἀγῶνα, δι' οὗ μέλλει ἴσως νὰ κριθῇ ἡ τύχη τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐνῶ προσπαθεῖτε νὰ ἐφελκύσητε τὰς συμπαθείας τῶν λαῶν καὶ τῶν κυβερνήσεων τῆς Εὐρώπης διακηρύσσοντες ὅτι ὁ ἀγὼν ὑμῶν εἶναι ἀγὼν τοῦ δικαίου κατὰ τῆς αὐθαιρεσίας, ἀγὼν τοῦ φιλανθρώπου πολιτισμοῦ κατὰ τῆς σκαιᾶς βαρβαρότητος, ἐντούτοις ταυτοχρόνως ἐν μέσῃ πρωτευούσῃ καθ' ὑμετέραν διαταγὴν ἡ τούλάχιστον καθ' ὑμετέραν ἀνοχὴν ἐτελέσθη ἐγκλημα ἀποτρόπαιον, ὁλοθρὸς θηριώδης, ἀνήκουστος. Ὑπείκοντες τέλος εἰς τὸν κ. Δούνην, ἐκηρύξατε τὸν πόλεμον... καθ' ἡμῶν. Ὁ κ. διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας ἐκλαβὼν καὶ ἐρμηνεύσας κατὰ γράμμα τὴν εἰς τὰ πατριωτικὰ θούρια συχνάκις ἀπαντῶσαν μεταφορικὴν ἐκφράσιν: ἐνὰ ἐξαντώσωμεν τοὺς ἀπίστους, τὰ σκυλιά! » ἐπεχείρησε πράγματι τὴν ἐξόντωσιν τοῦ ἡμετέρου γένους. Ἐν μιᾷ νυκτὶ καὶ μόνη (ἀντιστάσεως μὴ οὔσης) ἐθανατώθησαν καὶ εὐρέθησαν νεκροὶ τὴν πρωίαν ὀγδοήκοντα κύνες, ὧν τινες μάλιστα ἔμειναν ἄταφοι ἐπὶ ἡμέρας εἰς τὴν θέσιν, ἐν ᾗ μαρτυρικῶς ἔπεσον. Καὶ ἠκούσθη θρῆνος καὶ ὀδυρμὸς εἰς ὅλην τὴν ἡμετέραν κυρότητα· καὶ ἔμειναν σκύλαι χῆραι καὶ σκύλακες ὀρφανοί. Καὶ δὲν ἠκούσθη μία καὶ

κραυγή ἀγανακτήσεως καὶ διαμαρτυρία κατὰ τῆς ἀθεμιτοῦργίας τῆς νέας ταύτης νυκτὸς τοῦ Ἀγίου Βαρθολομαίου. Μολονότι δὲ ὁ ὀλεθρὸς ἐγένετο διὰ τοῦ δηλητηριασμένου βώλου, κατὰ προηγούμενον ἀπαλοῖον ὄρον συμφωνηθέντα μεταξὺ τοῦ κ. Κατσανδρῆ καὶ τῆς Νέας Ἐφημερίδος, οὐχ ἦπτον δὲν ἐξηγέρθη οὐδ' αὐτὸς ὁ βουλευτὴς Βώλου κ. Φιλάρετος νὰ καταγγεῖλῃ τὴν δολοφόνον πράξιν καὶ δὲν ὑδόκησεν οὐδ' αὐτὸς ὁ Χρόνος Ἀθηῶν νὰ δημοσιεύσῃ «κύνόκτονους ἀποκαλύψεις». Κατηραμένη ἔστω ἡ 7η Ἀπριλίου, ἥτις ἀπεστέρησε καὶ ἡμᾶς τοῦ μόνου προστάτου καὶ φυσικοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ γένους μας ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ πρῶτην βουλευτοῦ Μέσης κ. Σταμούλη!

Καὶ ὅλα ταῦτα διατί; διότι ἐν μικρὸν αὐθαδὲς καὶ ἀχάριστον κύνάριον προσβλήθην ὑπὸ λύσσης ἔδῃξε δύο κυρίας! Λυπούμεθα διὰ τὸ πάθημα τῶν ἀξιοτίμων κυριῶν, ἀλλ' εἶνε δίκαιον νὰ καταδιωχθῇ διὰ τοῦτο ὅλον τὸ γένος μας ἀδιακρίτως φύλου, ἡλικίας, χρώματος, ἔξεων, κυνωτικῆς περιωπῆς καὶ πολιτικῶν ἀρχῶν καὶ πεποιθήσεων; Εἶνε δίκαιον διότι ἔπταισεν εἰς ἐξ ἡμῶν νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ παρ' ὑμῖν τοῖς ἀνθρώποις ἐν χρήσει ἀπάνθρωπος — δηλαδὴ ἀπόσκυλος — παροιμία: «ἄσπρος σκύλος, μαῦρος σκύλος;» Καὶ ἀπὸ πότε, παρακαλοῦμεν, ἤρχισατε νὰ αἰσθάνησθε τόσον φόβον πρὸς τὴν λύσσαν, ἀφοῦ αὕτη εἶνε νόσημα κοινότατον, ἐνδημικόν, αὐτόχθον ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, διέπον τὴν πολιτικὴν, τὴν δημοσιογραφίαν, τὴν φιλολογίαν, τὰς ἐν τῇ βουλῇ συζητήσεις, τὰς συνεδριάσεις τῶν Συλλόγων κλπ. κλπ.; Δὲν λέγεται καὶ δὲν γράφετε συνηθέστατα ὅτι ἡ δεινὰ συζήτησις «διεξήχθη μετὰ λύσσης» ὅτι τὸ δεινὰ ἄρθρον ἢ ἡ δεινὰ ἀγόρευσις ἦτο «δηκτικωτάτη»; Τοῦτο δὲ εἶνε μάλιστα τὸ κωμικώτατον ὅτι ὁ παράδοξος οὗτος καὶ ἀδικαιολόγητος πρὸς τὴν λύσσαν φόβος λαμβάνει τοιαύτας διαστάσεις ἀκριβῶς τῶρα ὅτε ἀνεφάνη ὁ Παστέρ, ὁ μέγας εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος, ὡς τὸν ἀποκαλεῖτε, ὅστις θεραπεύει εὐχερῶς ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν, ἐντὸς ἐνὸς Παστέρ-ἡμῶν πάντα λυσσῶντα, τῶρα ὅτε καταντᾷ σχεδὸν εὐτύχημα νὰ δηχθῇ τις ὑπὸ κυνὸς λυσσῶντος διὰ νὰ λάβῃ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἴδῃ τοὺς Παρισίους μεταβαίνων ἀμέσως ἐκεῖ χάριν θεραπείας!

Διατί ὁ τόσος καταδιωγμὸς ἐναντίον μας; Δὲν θέλομεν ν' ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ νὰ ἐπιδείξωμεν τὰς πέργαμηνάς μας, ἀλλ' εἶνε βέβαιον καὶ πανθομολογούμενον ὅτι ἐνῶ ὑπερέχομεν κατὰ τὴν νοημοσύνην πολλῶν ὑψηλῶν, πολλῶν διδασκτόρων, πολλῶν διπλωματικῶν ὑπαλλήλων, τηροῦμεν μᾶλλον εὐόρκως τὸ καθήκον μας ἀπὸ τοὺς δεκαχιλίους φυγοστράτους οἵτινες μένουσιν ἀκαταδίωκτοι καὶ φυλάττομεν πιστότερον τὴν περιουσίαν τῶν κυριῶν μας ἀφ' ὅ, τι φυλάττουν τὰ εἰσοδήματα τοῦ κράτους οἱ ταμίαι καὶ οἱ τελῶναι. Ἐὰν τούλχις τὸ μέτρον ἦτο γενικὸν καὶ ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ἀποσόβησιν παντὸς ἀπὸ τῆς λύσσης κινδύνου, ἐὰν ἐξεδίδετο βασιλικὸν διάταγμα καὶ ὅχι ἀπλῆ αὐθαίρετος ἐιδοποίησις τοῦ κ. Κατσανδρῆ, τότε θὰ ὑπεμένομεν ἴσως τὸ κοινὸν δυστύχημα, ἀναφωνοῦντες: Βασιλικὴ διαταγὴ καὶ τὰ σκυλιὰ δεμένα! Ἀλλ' ὁ μεροληπτικὸς καθ' ἡμῶν διωγμὸς ἐξ ἰδιοτροπίας τῆς ἀστυνομίας — ἥτις εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, διατηρεῖ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἀνενόχλητον ἐνα κακοηθέστατον ὁμόφυλόν μας, τὸν Φάουσε τοῦ κ. Κολοκοτρώνη — εἶνε τι ἀνυπόφορον. Φοβεῖσθε τὴν λύσσαν καὶ ὅμως προσκαλεῖτε τὴν Βουλὴν εἰς αὐτάς τὰς περιστάσεις ὑπ' αὐτὴν τὴν θερμοκρασίαν τοῦ ἀρχομένου ἔαρος καὶ μάλιστα χωρὶς νὰ δώσητε εἰς αὐτοὺς ἀποζημίωσιν. Θέλετε νὰ θέσητε φῖμωτρον εἰς ἡμᾶς ὅχι ὅμως καὶ εἰς τοὺς δημοσιογράφους, οἵτινες κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας κατελήφθησαν ὑπὸ φρενιτιδος!

Ζητοῦμεν λοιπὸν νὰ ἐπέλθῃ διόρθωσις ταχεῖα εἰς τὸ κα-

κόν. Ἄν δὲν ληφθῇ ὑπ' ὄψει ἡ δικαία ἡμῶν διαμαρτυρία, μετὰ λύπης δηλοῦμεν πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν ὅτι θ' ἀναγκασθῶμεν νὰ καταφύγωμεν εἰς μέτρα βιαιότερα. Πεντήκοντα ἐξ ἡμῶν μανδρόσκυλα καὶ χασαπόσκυλα ἔχουσιν ἀπόφασιν ἀμετάτρεπτον νὰ διενεργήσωσι διαδήλωσιν, ἀφοῦ εἰσέλθωσι πρότερον εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Νέας Ἐφημερίδος καὶ καταστρέψωσι πᾶν τὸ προστυχόν. Σεῖς οἱ ἀγωνισθέντες καὶ ἐτοιμοὶ ν' ἀγωνισθῇτε ἐκ νέου ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, δὲν πρέπει ν' ἀρνησθε ταύτην εἰς ἡμᾶς. Ὅχι πλέον βώλους δολοφόνους, ὅχι πλέον φῖμωτρα, ὅχι πλέον ἀλύσεις αἰτινες εἶνε βαρεῖαι, ἀνυπόφοροι διότι φεῦ! παρῆλθεν ἡ εὐδαίμων ἐποχὴ καθ' ἣν ἔδενον τοὺς σκύλους μὲ τὰ λουκάνικα. Θέλομεν τὴν ἐλευθερίαν μας! Ἐπειδὴ ὅμως γινώσκουμεν ὅτι ἡ πατρίς διατελεῖ εἰς κρίσιμον οικονομικὴν θέσιν καὶ ἐπειδὴ θέλομεν νὰ φανῶμεν καὶ κατὰ τὴν φιλοπατρίαν ἀνώτεροι τῶν διπόδων οἵτινες οὐδὲ τὸ πέμπτον τοῦ πατριωτικοῦ δανείου ἐκάλυψαν διὰ τῶν ἐγγραφῶν των, δηλοῦμεν ὅτι εὐχαρίστως θὰ ἐβλέπομεν ἀντικαθιστάμενα πάντα τ' ἀνωτέρω βάρβαρα καθ' ἡμῶν μέτρα διὰ τοῦ φόρου, ὡς εἴθισται εἰς πάντα τὰ πεπολιτισμένα κράτη. Ὁ ἐπὶ τῶν κυνῶν φόρος, ἐνῶ ἀφ' ἐνός θ' ἀποφέρῃ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ποσὸν ἐτήσιον οὐχὶ εὐκαταφρόνητον, ἀφ' ἐτέρου θὰ συντελέσῃ ὅσον οὐδὲν ἄλλο μέτρον εἰς τὴν παρακώλυσιν τοῦ ἐπικινδύνου πολλαπλασιασμοῦ ἡμῶν, διότι τότε ὁ δεσπότης ἐκάστου ἐξ ἡμῶν θ' ἀποφασίσῃ νὰ ὑποστῇ τὴν χρηματικὴν θυσίαν ἐὰν ὁ κύων τοῦ εἶναι ἄξιός αὐτῆς χάρις εἰς τὰ προσόντα του' ἐπομένως οἱ ἀδέσποτοι, οἱ ἀνίκανοι, οἱ ἀνάξιοι καὶ ἐξηχρειωμένοι θ' ἀφεθῶσιν εἰς τὴν τύχην των.

Πεποιθᾶμεν ὅτι ἡ Σ. Κυβέρνησις ἥτις προΐσταται τῶν κοινῶν ἐπομένως καὶ τῶν κυνῶν θέλει λάβει ὑπὸ σοβαρὰν μελέτην τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα ταύτην

Ὑποσημειούμεθα

Ἐντολῇ 250 κυνῶν

Μαῦρος Τάτος

Εἰς τὴν 25 Μαρτίου

Ὡ ἐορτὴ μας ἐθνικὴ, ποῦρχεσαι κάθε χρόνο
Μὲ τῶν δαφνῶν σου τὸ σωρὸ νὰ μᾶς μοσχομυρίσης,
Ἐφέτος θᾶνε πιὸ καλὰ, ἐγὼ σὲ βεβαιῶνω,
Ἀπὸ ἐκεῖ ποῦ ἔρχεσαι ὀπίσω νὰ γυρίσης.

✽

Μέσα 'ς τοῦ χρόνου τὸ βαθύ κι' ἀτέλειωτο ποτάμι
Κυλίσου ἀπαρατήρητῃ, σβύσου ἀπ' τὸ καλενδάρη!...
Ἡ τόση, τόση δόξα σου μᾶς ἔγεινε χαράμι,
Καὶ... ἔρχεσαι χωρὶς ζωὴ καὶ φεύγεις δίχως χάρι!

✽

Παρὰ νὰ σὲ γιορτάζουμε γελοῖα, ντροπιασμένα,
Κάλλιο νὰ λείψῃς ἀπὸ μᾶς, νὰ λείψουμ' ἀπὸ σένα!

Ἀξενίσιος